

Cea de-a 19-a sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului

Rezoluția Parlamentului European din 16 februarie 2012 referitoare la poziția Parlamentului privind cea de a 19-a sesiune a Consiliului ONU pentru Drepturile Omului (2012/2530(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și toate convențiile ONU și protocoalele opționale ale acestora¹,
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului și Carta europeană a drepturilor omului,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Consiliul Organizației Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (UNHRC), în special Rezoluția sa din 10 martie 2011 privind prioritățile celei de a 16-a sesiuni a Consiliului ONU pentru drepturile omului și revizuirea din 2011²,
- având în vedere delegația Subcomisiei pentru drepturile omului a Parlamentului European care a participat la Geneva la cea de 16-a sesiune a UNHRC și raportul întocmit de aceasta pentru subcomisie, precum și delegația comună a Comisiei pentru afaceri externe și a Subcomisiei pentru drepturile omului la cea de a 66-a sesiune a Adunării Generale a ONU,
- având în vedere Rezoluția sa din 7 iulie 2011 referitoare la politicile externe ale UE în favoarea democratizării³,
- având în vedere Rezoluția nr. 16/21 din 25 martie 2011 UNHRC privind revizuirea activităților și funcționării Consiliului pentru Drepturile Omului,
- având în vedere rezoluția sa din 11 mai 2011 referitoare la UE ca actor global: rolul său în cadrul organizațiilor multilaterale⁴,
- având în vedere viitorul ciclu al UNHCR, al 7-lea, și în special cea de a 19-a sesiune ce se va desfășura în perioada 27 februarie - 23 martie 2012, precum și a 13-a și a 14-a sesiune a Evaluării periodice universale (EPU) ce vor fi organizate în cursul lui 2012,
- având în vedere sesiunile ordinare și speciale anterioare ale UNHRC, precum și primul ciclu al EPU, care a fost încheiat în decembrie 2011,

---

¹ Convenția ONU împotriva torturii, Convenția ONU privind drepturile copilului, Convenția Națiunilor Unite privind Eliminarea tuturor Formelor de Discriminare Împotriva Femeilor, Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate.

² Texte adoptate, P7_TA(2011)0097.

³ Texte adoptate, P7_TA(2011)0334.

⁴ Texte adoptate, P7_TA(2011)0229.

- având în vedere Comunicarea comună a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate și Vicepreședinte a Comisiei Europene către Parlamentul European și Consiliu din 12 decembrie 2011 referitoare la drepturile omului și democrația în centrul acțiunilor externe ale Uniunii Europene – către o abordare mai eficientă (COM(2011)0886),
  - având în vedere articolul 2, articolul 3 alineatul (5) precum și articolele 18, 21, 27 și 47 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
  - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât respectarea, promovarea și garantarea universalității drepturilor omului fac parte integrantă din acquis-ul etic și juridic al Uniunii Europene (UE) și reprezintă una dintre pietrele de temelie ale unității și integrității europene¹;
  - B. întrucât revizuirea în curs a politicii UE în domeniul drepturilor omului ar trebui să transforme Uniunea într-un actor mai activ, mai coerent și mai eficient în plan mondial;
  - C. întrucât UE și statele membre trebuie să garanteze respectul pentru drepturile omului în toate politicile proprii pentru a crește coerența dintre politicile sale interne și cele externe, crescând astfel credibilitatea UE în cadrul UNHRC;
  - D. întrucât toți actorii internaționali trebuie să depună eforturi pentru eliminarea standardelor duble și evitarea selectivității și politizării aspectelor legate de drepturile omului;
  - E. întrucât UNHRC reprezintă o platformă unică specializată în drepturile universale ale omului și un forum specific ce abordează aspecte legate de drepturile omului în cadrul sistemului ONU; întrucât UNHRC are importanta misiune de a consolida promovarea, protecția și respectarea drepturilor omului în lume;
  - F. întrucât trebuie luate în considerație implicațiile activităților desfășurate în cadrul Comitetul III al Adunării Generale, precum și al UNHRC, pentru dezbaterile din Consiliul de Securitate al ONU;
  - G. întrucât o delegație a Subcomisiei pentru drepturile omului de la Parlamentul European se va deplasa la Geneva pentru cea de a 19-a sesiune a UNHRC, la fel ca și în anii anteriori, pentru celelalte sesiuni ale UNHRC;
1. ia act de procesul în curs destinat confirmării priorităților UE pentru cea de a 19-a sesiune a UNHRC și salută desemnarea situației din Birmania /Myanmar, Republica Populară Democrată Coreeană (RPDC), Siria, Libia și Iran ca teme principale;
  2. salută înscrierea pe agenda celei de a 19-a sesiuni ordinare a unor discuții tematice dedicate integrării drepturilor omului, libertății de exprimare pe internet, libertății religioase, de credință și conștiință, discriminării și violenței pe motive de orientare sexuală și identitate de gen, drepturilor omului și HIV/AIDS și Declarației drepturilor minorităților, precum și a unor reuniuni pe larg dedicate drepturilor copilului, torturii, drepturilor omului și combaterii terorismului, disparițiilor și detențiilor arbitrare; invită statele membre să contribuie constructiv la aceste dezbateri și afirmă clar că drepturile

---

¹ Articolul 2, articolul 3 alineatul (5) și articolul 6 din TUE.

umane universale și indivizibile se aplică tuturor oamenilor indiferent de orientarea lor sexuală și identitatea de gen;

3. salută numirile făcute în această sesiune pentru mandatele de experți independenți în domeniul promovării unei ordini internaționale democratice și echitabile, a raportorului special pentru promovarea adevărului, justiției, reparațiilor și a garanțiilor de nerepetare, a raportorului special privind situația drepturilor omului în Siria și a expertului independent privind situația drepturilor omului în Sudan; remarcă rapoartele ce vor fi prezentate de către raportorii speciali pe teme cum ar fi situația drepturilor omului în RPDC, Iran și Birmania/Myanmar și cele privind tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane și degradante, raportul privind situația apărătorilor drepturilor omului și cel privind libertatea religioasă sau libertatea de credință; invită statele membre UE să contribuie activ la aceste dezbateri;

Activitatea Consiliului pentru Drepturile Omului

4. salută integrarea din ce în ce mai mare a drepturilor omului în activitățile ONU, după cum o atestă, de exemplu, numărul din ce în ce mai mare de intervenții în fața Consiliului de Securitate făcute de Oficiul Înaltului Comisar ONU pentru Drepturile Omului - inclusiv prin reprezentanța sa excelentă la nivel de Secretar General adjunct din New York - sau prin organizarea unor grupuri tematice de discuții anuale de către UNHRC pentru a interacționa cu șefii structurilor de conducere și secretariatele agențiilor și fondurilor ONU, conform rezultatelor procesului de revizuire; încurajează ferm statele membre ale Consiliului de Securitate al ONU să ceară Consiliului pentru Drepturile Omului informări mai regulate, pentru a aborda în mod eficient încălcările grave de drepturi ale omului care stau la baza numeroaselor conflicte de care se ocupă Consiliul de Securitate;
5. reiterează apelul adresat statelor membre de a se opune în mod activ oricărei tentative de subminare universalității, indivizibilității și interdependenței drepturilor omului și de a încuraja activ UNHCR să acorde o atenție la fel de mare discriminării pe toate motivele, inclusiv gen, rasă, vârstă, orientare sexuală și religie sau credință; este de opinie că Rezoluția UNHCR 17/19 din 17 iunie 2011 privind drepturile omului, orientarea sexuală și identitatea de gen ar trebui să fie urmărită într-o manieră concretă și durabilă;
6. reiterează solicitarea ca statele membre ale UE să constituie în continuare un exemplu pentru sprijinirea universalității activităților Consiliului pentru drepturile omului, în special prin ratificarea tuturor instrumentelor dedicate drepturilor omului pe care acesta le-a instituit; regretă în special că niciun stat membru al UE nu a ratificat Convenția Internațională privind protecția drepturilor tuturor lucrătorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, că o serie de state membre nu au adoptat sau ratificat încă Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate și că numai un singur stat membru a ratificat protocolul opțional la Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale; reiterează solicitarea ca toate statele membre ale UE să ratifice aceste instrumente;
7. rămâne în continuare preocupat de faptul că, în pofida unor progrese modeste, persistă „politica în bloc”, care continuă să domine uneori, ceea ce afectează selecția țărilor și a situațiilor supuse atenției UNHRC, fapt ce conduce la un impact negativ asupra autorității și credibilității sale;
8. regretă faptul că procesul de revizuire nu a condus la elaborarea unor criterii de acceptare

a noilor membri care să reflecte perspective mai ample în ceea ce privește angajamentele și comportamentul în chestiunile privind drepturile omului; reiterează solicitarea de organizare a unor alegeri deschise pentru toate grupurile regionale și recomandă ca UE și statele sale membre să-și declare deschis opoziția față de practica ‘clean slates’ (practică potrivit căreia fiecare regiune propune un număr de candidați egal cu numărul de locuri) și să constituie un exemplu în acest domeniu;

Violări ale drepturilor omului în țările Primăverii arabe

9. ia act de ridicarea suspendării calității Libiei de membră a UNHRC și încurajează reintegrarea țării; regretă, însă, că această oportunitate nu a fost folosită pentru a stabili criterii stricte și transparente pentru reintegrarea membrilor suspendați, care ar fi trebuit, în mod logic, să se bazeze pe criteriile impuse inițial pentru alegere; îndeamnă UNHRC să stabilească fără întârziere astfel de criterii pentru viitor, iar acestea să conțină posibilitatea unei evaluări coerente a aptitudinii unui stat de fi prezent în cadrul UNHRC în funcție de bilanțul acestuia în materie de drepturile omului;
10. salută prezentarea primului raport privind Siria al comisiei independente și internaționale de anchetă, în conformitate cu concluziile celei de a 15-a sesiuni speciale, în septembrie 2011; sprijină prelungirea mandatului acestei comisii și așteaptă raportul final scris care ar urma să fie prezentat la cea de a 19-a sesiune; încurajează implementarea recomandărilor făcute de comisia de anchetă și sprijină ferm apelul acesteia pentru desfășurarea de anchete exhaustive, imparțiale și publice cu privire la toate presupusele violări ale legislației internaționale privind drepturile omului și a dreptului umanitar din timpul conflictelor, indiferent de autorii acestora și cu respectarea deplină a garanțiilor judiciare; consideră că situația drepturilor omului din Libia suscită în continuare preocupări, mai ales în ceea ce privește condițiile de detenție și tratamentul deținuților de către diverse miliții fără un control adecvat din partea guvernului interimar, și cere comunității internaționale acordarea unei atenții sporite și a unei asistențe susținute, după cum a declarat Înalțul Comisar pentru Drepturile Omului în fața Consiliului de Securitate al ONU, la 25 ianuarie 2012;
11. condamnă cu cea mai mare fermitate represiunea brutală și violările sistematice ale drepturilor omului de către regimul Sirian împotriva populației sale, inclusiv a copiilor, și solicită autorităților siriene încetarea imediată a violenței și respectarea obligațiilor în virtutea legislației internaționale privind drepturile omului pentru a permite o tranziție pașnică și democratică;
12. salută organizarea, la inițiativa SUA, Poloniei și a UE, a celor de a 16-a, 17-a și a 18-a sesiuni speciale dedicate situației drepturilor omului; sprijină recomandările raportului său din noiembrie și așteaptă prezentarea actualizării acestuia și dialogul interactiv care ar urma să aibă loc cu ocazia celei de a 19-a sesiuni;
13. salută decizia de stabilire a mandatului raportorului special privind situația drepturilor omului în Siria la sfârșitul mandatului comisiei de anchetă; își exprimă mai ales sprijinul total pentru solicitarea adresată autorităților siriene de către comisia de anchetă, Înalțul Comisar și toți deținătorii de mandate de proceduri speciale de a coopera pe deplin la anchete, pentru a asigura responsabilitatea deplină și pentru a evita impunitatea; salută toate eforturile diplomatice depuse de ÎR/VP Baroana Ashton și statele membre ale UE în ceea ce privește China și Rusia în cadrul Consiliului de Securitate al ONU în scopul adoptării imediate a unei rezoluții privind Siria; regretă profund că, datorită veto-ului

repetat al Federației Ruse și al Chinei, Consiliul de Securitate nu a putut sprijini apelul Ligii Arabe în favoarea unui proces politic inclusiv, condus de autoritățile siriene într-un mediu fără violență;

14. își reafirmă preocuparea privind situația drepturilor omului în Bahrein și solicită statelor membre ale UE să acționeze în vederea elaborării unei rezoluții dedicate situației drepturilor omului în Bahrein în cadrul UNHCR; subliniază necesitatea analizării în cadrul UNHRC a chestiunii combaterii impunității în Yemen ca urmare a protestelor antiguvernamentale din 2011 și consideră că amnistiiile reprezintă o încălcare a legislației internaționale privind drepturile omului dacă împiedică pedepsirea persoanelor care ar putea fi responsabile de crime împotriva umanității, genocid, crime de război și violări grave ale drepturilor omului;
15. salută declarațiile făcute în 2011 de Comisarul ONU pentru drepturile omului, Navi Pillay, prin care se solicita autorităților egiptene să înceteze folosirea excesivă și brutală a forței împotriva protestatarilor din Piața Tahrir și din alte părți ale țării, inclusiv utilizarea abuzivă a gazelor lacrimogene, a gloanțelor de cauciuc și a muniției de război, precum și apelurile ei cu privire la organizarea de anchete independente privind diversele manifestații și evenimente;
16. invită UE și statele sale membre, cu ocazia celui de al doilea ciclu al Evaluării periodice universale (UPR) pentru Algeria, să pună accentul pe disparițiile forțate și să insiste asupra nerespectării de către Algeria a recomandărilor adoptate de organismele create în baza tratatelor dedicate acestei chestiuni; solicită crearea în acest scop a unui mecanism de urmărire specifică; invită, totodată, UE și statele sale membre să își exprime îngrijorarea profundă cu privire la recenta adoptare a cinci legi, în special legea privind asociațiile și legea discriminatorie privind femeile;
17. subliniază necesitatea monitorizării internaționale a situației drepturilor omului în Sahara de Vest, mai ales făcând apel la raportorii speciali din cadrul UNHRC;

Alții

18. salută decizia de numire a unui raportor special privind situația drepturilor omului în Republica Islamică Iran; salută raportul interimar prezentat de raportorul special pentru Comitetul III al Adunării Generale a ONU și așteaptă analizarea acestui raport în cadrul celei de a 19-a sesiuni; solicită autorităților iraniene să coopereze cu raportorul special în cadrul investigațiilor acestuia, printre altele, permițându-i intrarea în țară; solicită prelungirea mandatului raportorului special ținând seama de situația deplorabilă a drepturilor omului din Iran;
19. salută activitatea raportorilor speciali privind situația drepturilor omului în Republica Populară Democrată Coreeană și privind situația drepturilor omului în Birmania/Myanmar, care a presupus eforturi continue în exercitarea mandatelor lor, și solicită prelungirea acestora; salută schimbările preliminare pozitive din atitudinea Birmaniei/Myanmar în ceea ce privește o colaborare îmbunătățită în cadrul procedurilor speciale și își reiterează apelul pentru eliberarea tuturor deținuților politici rămași, precum și pentru realizarea de pași concreți în combaterea impunității în Birmania, în special în ceea ce privește crimele împotriva umanității comise în zone locuite de minorități;
20. își reiterează apelul către ÎR/VP și către statele membre ale UE de a face eforturi înspre o

poziție comună puternică a UE în urma misiunii de informare cu privire la conflictul din Gaza, solicitând în mod public punerea în aplicare a recomandărilor acesteia și a răspunderii publice pentru toate încălcările dreptului internațional, indiferent de autorul prezumtiv, prin realizarea de anchete independente, imparțiale, transparente și eficiente; este de părere că nu poate exista un proces de pace eficient în Orientul Mijlociu fără răspundere publică și fără justiție;

21. își manifestă susținerea față de recenta instituire a mandatului de expert internațional privind situația drepturilor omului în Côte d'Ivoire în urma punerii în aplicare a recomandărilor comisiei de anchetă și așteaptă cu interes studierea raportului acestuia în cadrul celei de-a 19-a sesiuni;
22. subliniază necesitatea susținerii în continuare a eforturilor de consolidare a procesului de responsabilizare în Sri Lanka și continuă să solicite înființarea unei comisii de anchetă a ONU pentru toate crimele comise, așa cum a recomandat Grupul de experți ai Secretarului General al ONU pentru Sri Lanka; invită guvernul din Sri Lanka să transmită o invitație raportorului special al ONU pentru promovarea și protejarea dreptului la libertatea de opinie și de exprimare;
23. este alarmat de deteriorarea situației drepturilor omului în Kazahstan; este de opinie că raportul Biroului Procurorului General privind evenimentele din Janaozen și Șetpe (din vestul Kazahstanului) nu se oprește suficient asupra rolului forțelor publice kazahe în reprimarea brutală a protestelor muncitorilor petroliști aflați în grevă, a simpatizanților și a suporterilor lor, la 16-18 decembrie 2011, în urma căreia au murit cel puțin 17 persoane; este revoltat de arestarea ulterioară a mai multor lideri ai partidelor de opoziție, a unor apărători ai drepturilor omului și a mai mulți jurnaliști; solicită lansarea unei anchete independente internaționale cu privire la aceste evenimente, precum și eliberarea imediată a tuturor prizonierilor politici, inclusiv a avocatei muncitorilor petroliști, Natalia Sokolowa; subliniază necesitatea discutării situației drepturilor omului în Kazahstan în cadrul următoarei sesiuni a UNHRC;
24. apreciază munca Oficiului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului cu privire la situația drepturilor omului din Republica Democratică Congo (RDC) și subliniază necesitatea restabilirii mandatului de expert independent pentru monitorizarea situației drepturilor omului în RDC și pentru legătura cu autoritățile în vederea punerii în aplicare a recomandărilor cuprinse în mecanismele internaționale privind drepturile omului;
25. solicită delegației UE și statelor membre ale Uniunii să încerce să obțină o rezoluție a Consiliului pentru Drepturile Omului cu privire la situația din Eritreea, având în vedere situația deplorabilă din această țară și starea în continuă deteriorare a libertății de exprimare și a libertății religiei sau a credinței ori a conștiinței;
26. salută raportul Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului privind situația din Afganistan, derivat din munca pe care biroul ei o desfășoară în cadrul UNAMA; solicită statelor membre ale UE să o sprijine public și să se angajeze în dezbaterile pe marginea acestui raport pentru a susține recomandările formulate privind consolidarea domniei legii, combaterea impunității, drepturile femeilor și activitatea Institutului afgan pentru drepturile omului; sprijină numirea unui raportor special privind situația drepturilor omului în Afganistan;
27. remarcă faptul că ideea de „responsabilitate de a proteja” a progresat în cadrul

organismelor ONU precum Consiliul de Securitate, Adunarea Generală și Consiliul pentru Drepturile Omului; subliniază că acest concept este unul cuprinzător, care include mai mult decât simpla intervenție militară; ia notă de o nouă interpretare care apare („responsabilitate simultan cu protecție”), în principal din direcția unora dintre țările BRIC, în special Brazilia, în urma crizei din Libia; încurajează dezbateră în continuare a modului în care organismele ONU, în special Consiliul de Securitate, ar putea utiliza acest concept pentru a asigura o mai bună cooperare între statele membre în timpul crizelor; subliniază în special rolul de prevenție jucat de Curtea Penală Internațională, în special de Biroul Procurorului, și, în acest sens, meritele recurgerii la CPI prin Consiliul de Securitate al ONU;

28. subliniază necesitatea monitorizării internaționale a situației drepturilor omului în China și solicită statelor membre ale UE să se implice în mod activ în înstituirea acesteia, având în vedere eșecul dialogului UE-China pe tema drepturilor omului în a obține rezultate semnificative și tangibile;
29. reiterează că libertatea de gândire, a conștiinței și a religiei, inclusiv libertatea de schimbare sau de abandonare a religiei sau credinței, este unul dintre drepturile fundamentale ale omului; apreciază munca raportorului special privind libertatea religiei sau credinței și regretă că multor persoane și comunități din întreaga lume li se neagă acest drept; regretă faptul că libertatea religiei și libertatea de exprimare sunt în mod constant încălcate pe teritoriul istoric al Tibetului și că, drept urmare, un număr tot mai mare de tibetani au recurs recent la autoincendiere ca formă extremă de protest împotriva suprimării drepturilor și libertăților lor;;
30. condamnă declarația recentă a ministrului japonez al justiției cu privire la posibila reluare a pedepsei cu moartea; salută decizia Mongoliei din 5 ianuarie 2012 de a aboli pedeapsa cu moartea, în urma moratoriului asupra aplicării pedepsei capitale din ianuarie 2010, și încurajează Consiliul pentru Drepturile Omului și Adunarea Generală a ONU să-și continue eforturile pentru moratoriu și abolirea pedepsei cu moartea în întreaga lume;
31. salută decizia Parlamentului din Guatemala de a ratifica Statutul de la Roma;
32. salută munca entității ONU pentru egalitatea de gen, care ar trebui să aibă efect asupra punerii în aplicare și apărării „acquis-ului de la Beijing”, inclusiv în ceea ce privește drepturile sexuale și cele legate de reproducere, precum și asupra punerii în aplicare a Rezoluției Consiliului de Securitate 1325 privind rolul femeilor în ceea ce privește pacea și securitatea, toate acestea reprezentând chestiuni de maxim interes pentru UE;

Evaluarea periodică universală

33. salută confirmarea, în cadrul rezultatului revizuirii realizate de UNHRC, faptului că cel de-al doilea ciclu de evaluări periodice universale (EPU) ar trebui să se concentreze, printre altele, asupra aplicării recomandărilor acceptate în cadrul primului ciclu, dar evidențiază că recomandările care nu au fost acceptate de statul evaluat nu ar trebui excluse din proces; solicită statelor participante la EPU să-și concentreze evaluarea țărilor terțe în direcția monitorizării și aplicării recomandărilor tratatelor și procedurilor speciale ale organismelor ONU, ca sprijin politic semnificativ oferit acestor valoroase contribuții la nivel de experți;
34. încurajează statele membre ale UE să furnizeze asistență tehnică pentru a ajuta la

aplicarea recomandărilor formulate după EPU, conform angajamentelor asumate în cadrul pachetului UNHRC de consolidare instituțională și al rezultatului procesului de revizuire; indică Fondul voluntar pentru asistență financiară și tehnică pentru aplicarea EPU drept un instrument util în această privință și încurajează celelalte state membre să urmeze exemplul britanic și pe cel german de contribuție la fond;

35. consideră că UE ar trebui să încerce să popularizeze procesul EPU prin includerea recomandărilor în dialogurile bilaterale și multilaterale cu statele membre ale ONU;
36. salută rolul sporit oferit, în conformitate cu principiile de la Paris, institutelor naționale pentru drepturile omului, care au acum dreptul de a interveni imediat după statul evaluat în timpul adoptării rezultatului EPU de către adunarea plenară; își reiterează sprijinul pentru ONG-urile din domeniul drepturilor omului și pentru mai multă implicare a societății civile și a experților în EPU;
37. salută faptul că rezultatul revizuirii realizate de UNHRC prevede prezentarea voluntară a situației intermediare a monitorizării recomandărilor acceptate și încurajează statele membre ale UE să conducă prin exemplul propriu;

Procedurile speciale

38. își reafirmă părerea că procedurile speciale se află în centrul sistemului ONU pentru drepturile omului și că eficiența și credibilitatea UNHRC depind de aplicarea deplină a procedurilor și de cooperarea Consiliului cu deținătorii mandatelor;
39. salută faptul că procesul de revizuire desfășurat de UNHRC a reafirmat integritatea și independența deținătorilor de mandate drept caracteristici esențiale ale procedurilor;
40. salută măsurile luate în cadrul revizuirii realizate de UNHRC pentru sporirea transparenței în procesul de selecție și numire a deținătorilor de mandate; salută, de asemenea, rolul sporit jucat, în cadrul procesului de selecție, de către institutele naționale pentru drepturile omului care respectă principiile de la Paris;
41. regretă că nu a fost și mai mult consolidată capacitatea de avertizare timpurie a procedurilor speciale, prin furnizarea unui mecanism care să le permită să declanșeze automat luarea în discuție a unei situații în cadrul UNHRC; regretă că nu există un mecanism de monitorizare a aplicării recomandărilor procedurilor speciale;

Implicarea Uniunii Europene

42. salută creșterea anunțată a fondurilor IEDDO și subliniază că fondurile suplimentare ar trebui utilizate și pentru mărirea sprijinului acordat UNHRC; salută contribuțiile financiare furnizate Oficiului Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului începând din 2007 prin intermediul IEDDO; se așteaptă ca, având în vedere provocările recent apărute, Comisia să dorească să sporească cuantumul contribuției sale anuale;
43. își reafirmă sprijinul ferm pentru participarea activă a UE la activitatea UNHRC, prin cosponsorizarea rezoluțiilor, declarațiilor și intervențiilor în dialoguri și dezbateri interactive;
44. își reiterează apelul către UE și către statele sale membre să se asigure că drepturile omului sunt pe deplin respectate și în cadrul politicilor interne, pentru a se evita

standardele duble, a spori coerența dintre politicile interne și externe și a-și crește autoritatea morală pe scena internațională; solicită ÎR/VP, Baroana Ashton, să abordeze problema complicității societăților din UE la încălcarea drepturilor omului în afara UE și să acționeze pentru punerea în practică a unui sistem de sancțiuni față de aceste societăți sau cel puțin pentru păstrarea unui registru cu astfel de cazuri, pentru ca acestea societăți să nu mai poată primi subvenții din partea UE și niciun fel de alt ajutor din partea SEAE;

45. subliniază încă o dată importanța primordială a formulării unor poziții comune puternice ale UE, susținute prin întreaga greutate a UE și a statelor sale membre; în acest sens, ia notă de dezvoltarea capacității Grupului de lucru pentru drepturile omului al Consiliului (COHOM) și de eforturile de identificare a principalelor priorități, precum și de eforturile de clarificare a diviziunii muncii, care vor permite dezvoltarea de contacte și colaborări interregionale, precum și activități de lobby pe lângă toate statele moderate, inclusiv între Geneva și New York; salută faptul că sediul de facto al COHOM va fi la Bruxelles, precum și propunerea de a se organiza o sesiunea anuală a COHOM la Geneva; sprijină eforturile de a transmite „un mesaj, pe mai multe voci”, dar deplânge faptul că identificarea punctelor comune duce prea adesea la acceptarea celui mai mic numitor comun, în special în concluziile finale al Consiliului, și îndeamnă la acțiuni mai îndrăznețe și mai ambițioase; în acest sens, încurajează SEAE și în special delegațiile UE la Geneva și la New York să-și sporească coerența, prin consultări timpurii și de substanță, și să crească vizibilitatea acțiunilor UE, pentru a spori credibilitatea UE în lume;
46. salută angajamentul ÎR/VP de a elabora o abordare anuală pentru identificarea priorităților în cadrul tuturor ședințelor ONU pe tema drepturilor omului de la Geneva și de la New York și arată necesitatea unei colaborări mai strânse între ÎR/VP și comisarul însărcinat cu ajutorul umanitar și protecția civilă, întrucât dosarele lor, în special cele legate de drepturile omului, sunt puternic interconectate;
47. salută adoptarea de către Adunarea Generală a ONU a Rezoluției nr. 65/276 privind participarea UE la activitățile ONU ca punct de pornire modest al unui demers mai amplu de sporire a rolului Uniunii în activitățile legate de drepturile omului din cadrul organizației; consideră că UE trebuie să insiste acum cu putere asupra exercitării drepturilor sale și să adopte o strategie ambițioasă pentru a-și consolida statutul în cadrul ONU;
48. salută rolul constructiv jucat de UE și de statele sale membre în revizuirea UNHRC, în special în apărarea independenței Oficiului Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului și în sprijinirea procedurilor speciale și a mandatelor de țară; reamintește necesitatea de a dispune de fonduri suficiente pentru a păstra deschise birourile regionale ale Oficiului Înaltului Comisar pentru Drepturile Omului;
49. subliniază faptul că capacitatea UE de realizare de contacte trebuie urgent îmbunătățită, inclusiv prin dezvoltarea de puternice alianțe cu parteneri regionali cheie și cu toate statele moderate, precum și printr-un mecanism de sprijin din partea ÎR/VP pentru activitățile de lobby pe lângă capitalele țărilor terțe;
50. salută călduros declarația ÎR/VP din Parlament de la 13 decembrie 2011, care a răspuns solicitării îndelungate a Parlamentului privind numirea unui reprezentant special al UE pentru drepturile omului; subliniază faptul că deținător al mandatului ar trebui să fie numit un expert cu experiență dovedită în domeniul drepturilor omului; insistă ca

numirea să se facă cât mai curând cu putință și ca funcția să fie dotată cu suficiente resurse pentru a face posibilă îndeplinirea mandatului;

51. încredințează delegației sale la cea de-a 19-a sesiune a UNHRC sarcina de a face cunoscute preocupările și opiniile exprimate în prezenta rezoluție; solicită delegației să transmită Subcomisiei pentru drepturile omului un raport cu privire la vizita realizată; consideră că este indispensabil să se continue practica trimiterii unei delegații a PE la toate sesiunile relevante ale UNHRC și ale Adunării Generale a ONU;

o

o o

52. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al ONU, Secretarului General al ONU, Președintelui celei de-a 66-a Adunări Generale, Președintelui Consiliului pentru Drepturile Omului al ONU, Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, precum și grupului de lucru UE-ONU, înființat de Comisia pentru afaceri externe.